

СВЕТИ АРХИЈЕРЕЈСКИ СИНОД
СРПСКЕ ПРАВОСЛАВНЕ ЦРКВЕ

Број: 1859
20. јун 2002.
у Београду

Обраћање

архијерејима, свештенству и верном народу у Републици Македонији

Драги нам у Господу оци, браћо и сестре,

Са очинском и братском љубављу у заједничком Господу обраћамо се свима вама и позивамо сваког од вас понаособ, као личност и као православног хришћанина, да преузме своју личну и саборну одговорност пред Живим Богом и пред светом Црквом Његовом и да, заједно са нама, учини све што је могуће и неопходно за превазилажење раскола у нашој Православној Цркви, за исцељење ране нејединства и разопштености међу нама, ради поновног тријумфа братске хришћанске љубави над злим силама и страстима, а у славу Божју, на сведочење истине светога Православља у данашњем немирном свету и на духовну корист и спасење наших душа. Суштина духовног подвига на који нас Господ позива јесте васпостављање литургијског општења и канонског јединства свих вас не само са Српском Православном Црквом него, истовремено, и са свим најсветијим помесним Православним Црквама, односно са свеукупном православном духовном породицом у свету, „Породицом Јединороднога” по речима светог Јована Златоуста.

Вероватно се питате: зашто се патријарх Павле обраћа сваком лично и појединачно, од господе архијереја до монаха и монахиња по манастирима и до верника по парохијама широм Македоније? Разлог је једноставан. После многогодишњих званичних разговора између двеју овлашћених комисија, чији су чланови били архијереји са обе стране, дошло се до заједничког нацрта споразума о васпостављању црквеног јединства. Текст нацрта споразума су обе комисије прихватиле 14. јануара 2001. у манастиру Светог Наума код Охрида. Наш Свети Архијерејски Сабор у Београду је тај нацрт, без иједне примедбе, одобрио на свом редовном заседању месеца маја 2001. године, док од стране Светог Синода Православне Цркве у Македонији никада није достављен званичан став, ни позитиван ни негативан. Без обзира на то, прихватили смо, не оклевајући, предлог да се комисије опет састану и продуже дијалог. У Нишу, 17. маја ове године, комисије су побољшале и прецизније формулисале нацрт споразума и довеле га до облика у којем је он прихватљив за све Православне Цркве у свету. Кроз неколико дана наш Сабор је, опет без иједне примедбе, усвојио и одобрио и овај, знатно ревидирани нацрт споразума. Ни овај пут није уследила никаква званична реакција из Скопља, а из средстава јавног извештавања сазнали смо да ваш Свети Синод није усвојио нацрт споразума.

Због свега тога, повинујући се императиву братољубља у име Христово и у намери да исцрпемо сва јеванђелска средства у служби свете ствари црквеног јединства, обраћамо се овим јавним апелом и позивамо сваког драгог нам брата епископа у Републици Македонији да са вером и љубављу, часно и храбро, заједно са својим свештенством, монаштвом и верним народом, обнови литургијско и канонско јединство са нама, а самим тим и са свима светим Православним Црквама широм васељене, и да тако буде стварни следбеник светих Апостола и светих Отаца, светих словенских просветитеља и учитеља Кирила и Методија и велике плејаде њихових ученика у Охриду и у свим другим црквеним центрима, вашим и нашим. Свакога примамо са искреном и безусловном братском љубављу. У јединство и заједницу не може бити примљен само онај клирик, ма ком јерархијском степену припадао, који има канонске и моралне сметње за свештеничку службу.

Најзад, желимо да нагласимо следеће: у питању је добро и будућност Цркве Божје, живот и спасење свих нас, а никако неки приземни овоземаљски циљеви и интереси.

Ми, браћо, као Црква не наступамо са позиција националне искључивости и немамо никаквих ни националних ни територијалних претензија у односу на вас. Поштујемо националну одређеност и национални идентитет македонског народа и сваког народа у Републици Македонији. Етнофилетизам, односно подвргавање Цркве национално-политичким идеологијама и програмима, одавно је с правом осуђен као јерес. Етнофилетизам се управо и рађа из ослабљене свести о саборности Цркве, те тако ствара подлогу за поделе и расколе.

Јединство Цркве је светиња. Служење њему највећи је благослов и највећа част за све нас. Ми вам прилазимо искрено, без задње мисли, у име Божје. Приђите и ви не само нама него и свима, па и својим прецима, „старајући се да чувате јединство Духа свезом мира”, да сви будемо „једно тело, један Дух”, јер је „један Господ, једна вера, једно крштење, један Бог и Отац свију, који је над свима, кроза све и у свима нама” (Еф. 4, 3 – 6). Амин.

Ваш молитвеник пред Господом

Архиепископ пећки,
Митрополит београдско-карловачки и
Патријарх српски

председник Светог Архијерејског Синода